

BENDROJO TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. lapkričio 7 d.(*)

„Valstybės pagalba – Su pelno mokesčiu susijusios nuostatos, pagal kurias žmonės, reziduojantys mokesčių tikslais Ispanijoje, leidžiama amortizuoti prestižą, susidariusį įsigijus žmonių, reziduojančių mokesčių tikslais užsienyje, akcijų – Sprendimas, kuriuo tokia valstybės pagalba pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka ir nurodoma jai susigrąžinti – Valstybės pagalbos sąvoka – Atrankinis pobūdis – Žmoniai, kurios palaikomos priemonė, kategorijos nustatymas – Nebuvimas – SESV 107 straipsnio 1 dalies nesilaikymas“

Byloje T-399/11

Banco Santander, SA, steigta Santandere (Ispanija),

Santusa Holding, SL, steigta Boadilja del Montėje (Ispanija),

iš pradžių atstovaujamos advokatų J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ir R. Calvo Salinero, vėliau – J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro ir R. Calvo Salinero,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą R. Lyal, C. Urraca Caviedes ir P. Nemečková,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2011 m. sausio 12 d. Komisijos sprendimo 2011/282/ES dėl Ispanijos gyvendinto perversinis vertės mokesčio mažinimo siegiant didelį užsienio bendrovės akcijų dalį Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 135, p. 1) 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. E. Martins Ribeiro, teisėjai N. J. Forwood, E. Bielikonas, S. Gervasoni (pranešėjas) ir L. Madise,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. balandžio 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimas

Ginčo aplinkybės

Administracinė procedūra

1 Keliais 2005 ir 2006 m. pateiktais rašytiniais klausimais (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ir P-5509/06) Europos Parlamento nariai teiravosi Europos Bendrijų Komisijos dėl mechanizmo, numatyto Ispanijos pelno mokesčio statymo 12 straipsnio 5 dalyje, trauktoje šio statymo 2001

m. gruodžio 27 d. ?statymu Nr. 24/2001 d?l mokes?i?, administracini? ir socialin?s tvarkos priemoni? pri?mimo (*Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social*, BOE, Nr. 313, 2001 m. gruodžio 31 d., p. 50493) ir perkeltaje ? 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus ?statymin? dekret? 4/2004 d?l Pello mokes?io ?statymo pertvarkyto teksto patvirtinimo (*Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades*, BOE, Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d. p. 10951) (toliau – gin?ijama schema arba gin?ijama priemon?), kvalifikavimo kaip valstyb?s pagalbos. Komisija iš esm?s atsak?, kad pagal jos turim? informacij? gin?ijama schema n?ra valstyb?s pagalba.

2 2007 m. sausio 15 d. ir kovo 26 d. laiškais Komisija papraš? Ispanijos valdžios institucij? pateikti informacij?, kad gal?t? ?vertinti gin?ijamos schemos apimt? ir poveik?. 2007 m. vasario 16 d. ir birželio 4 d. laiškais Ispanijos Karalyst? pateik? Komisijai prašom? informacij?.

3 2007 m. rugpj??io 28 d. faksu Komisija gavo privataus ?kio subjekto skund?, kuriame buvo nurodyta, kad gin?ijama schema yra su bendr?ja rinka nesuderinama valstyb?s pagalba.

4 2007 m. spalio 10 d. sprendimu Komisija prad?jo formali? tyrimo proced?r? d?l gin?ijamos schemos.

5 2007 m. gruodžio 5 d. laišku Komisija gavo Ispanijos Karalyst?s pastabas d?l sprendimo prad?ti formali? tyrimo proced?r?. Nuo 2008 m. sausio 18 d. iki birželio 16 d. Komisija taip pat gavo 32 suinteresuot?j? tre?i?j? šali? pastabas. 2008 m. birželio 30 d. ir 2009 m. balandžio 22 d. laiškais Ispanijos Karalyst? pateik? komentarus d?l suinteresuot?j? tre?i?j? šali? pastab?.

6 2008 m. vasario 18 d., 2009 m. geguž?s 12 d. ir birželio 8 d. ?vyko susitikimai techniniais klausimais su Ispanijos valdžios institucijomis. Taip pat ?vyko kiti techniniai susitikimai su kai kuriomis iš 32 suinteresuot?j? tre?i?j? šali?.

7 2008 m. liepos 14 d. laišku ir 2009 m. birželio 16 d. elektroniniu laišku Ispanijos Karalyst? Komisijai pateik? papildom? informacij?.

8 2009 m. spalio 28 d. Sprendimu 2011/5/EB d?l Ispanijos ?gyvendintos finansin?s prestižo vert?s amortizacijos mokes?i? tikslais ?sigyjant užsienio bendrov?s akcij? Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48) Komisija nutrauk? proced?r?, kiek ji buvo susijusi su Europos S?jungoje ?sigytomis akcijomis.

9 Komisija pripažino gin?ijam? schem?, kuri yra mokes?i? lengvata, pagal kuri? Ispanijos bendrov?s gali amortizuoti prestiž? ?sigydamos užsienio bendrov?s akcij?, nesuderinama su bendr?ja rinka, kai ji taikoma ?sigyjant bendrov?s, ?steigtos S?jungos teritorijoje, akcij?.

10 Komisija toliau vykd? proced?r? d?l bendrov?s, ?steigtos už S?jungos teritorijos, akcij? ?sigijimo, nes Ispanijos institucijos ?sipareigojo pateikti nauj? informacij?, susijusi? su tarptautini? susijungim? už S?jungos rib? kli?timis.

11 2009 m. lapkri?io 12, 16 ir 20 d. ir 2010 m. sausio 3 d. Ispanijos Karalyst? pateik? Komisijai duomenis, susijusius su Ispanijos bendrovi? padarytomis tiesiogin?mis investicijomis už S?jungos rib?. Komisija taip pat gavo pastab? iš tre?i?j? suinteresuot?j? asmen?.

12 2009 m. lapkri?io 27 d., birželio 16 ir 29 d. surengti Komisijos ir Ispanijos valdžios institucij? techniniai susitikimai.

Gin?ijamas sprendimas

13 2011 m. sausio 12 d. Komisija pri?m? Sprendim? 2011/282/ES d?l Ispanijos ?gyvendintos

finansin?s prestižo vert?s amortizacijos mokes?i? tikslais ?sigyjant užsienio bendrov?s akcij? Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 135, p. 1, toliau ? gin?ijamas sprendimas). Šio sprendimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbta redakcija buvo pataisyta 2011 m. kovo 3 d. Dėl jos 2011 m. lapkričio 26 d. Oficialiajame leidinyje paskelbtas antras klaid? ištaisymas.

14 Gin?ijamoje priemon?je numatyta, kad Ispanijoje apmokestinama ?mon?, kuri ?sigyja bent 5 % „užsienio bendrov?s“ akcij? ir šios akcijos išlaikomos nepertraukiam? vien? met? laikotarp?, iš šio akcij? ?sigijimo susidar?s prestižas, užfiksuotas ?mon?s apskaitoje kaip atskiras nematerialusis turtas, gali b?ti amortizuojant atskaitytas iš ?mon?s mok?tino pelno mokes?io baz?s. Gin?ijamoje priemon?je patikslinama, jog tam, kad bendrov? gal?t? b?ti laikoma „užsienio bendrove“, ji turi b?ti mokes?io, panašaus ? t?, kuris mokamas Ispanijoje, mok?toja ir jos pajamos turi b?ti daugiausia gaunamos iš užsienyje vykdomos veiklos (gin?ijamo sprendimo 30 konstatuojamoji dalis).

15 Iš gin?ijamo sprendimo matyti, kad pagal Ispanijos ?statym? verslo jungimas – tai operacija, kuria viena arba daugiau ?moni?, kurios baigia savo veikl? be likvidavimo proced?ros ir perleidžia vis? savo turt? ir ?sipareigojimus kitai veikian?iai ?monei arba ?monei, kuri? sudaro, mainais už ši? ?moni? akcininkams išleistus antrosios ?mon?s kapital? sudaran?ius vertybinius popierius (gin?ijamo sprendimo 32 konstatuojamoji dalis).

16 Gin?ijamame sprendime akcij? ?sigijimas apibr?žiamas kaip operacija, per kuri? viena bendrov? ?sigyja kitos bendrov?s kapitalo akcij? ne?gydama tikslin?s bendrov?s daugumos balsavimo teisi? ar kontrol?s (gin?ijamo sprendimo 32 konstatuojamoji dalis).

17 Be to, gin?ijamame sprendime nurodyta, kad pagal gin?ijam? priemon? finansinis prestižas nustatomas atskai?ius ?sigytos bendrov?s materialiojo ir nematerialiojo turto rinkos vert? iš ?sigijimo kainos, kuri mokama už akcijas. Be to, patikslinama, kad finansinio prestižo s?voka (kaip antai numatyta gin?ijamos priemon?s) – tai ? akcij? ?sigijimo srit? ?traukiama s?voka, kuri paprastai vartojama turto perleidimo arba verslo jungimo sandoriuose (gin?ijamo sprendimo 29 konstatuojamoji dalis).

18 Galiausiai, pažym?tina, kad pagal Ispanijos mokes?i? teis?, kai Ispanijoje apmokestinama bendrov? ?sigyja Ispanijoje ?steigtos bendrov?s akcij?, iš šio ?sigijimo susidariusio prestižo mokes?i? mok?jimo tikslais negalima apskaityti atskirai. Ta?iau, kita vertus, pagal Ispanijos mokes?i? teis? prestiž? galima amortizuoti verslo jungimo atveju (gin?ijamo sprendimo 28 konstatuojamoji dalis).

19 Gin?ijamame sprendime gin?ijama schema pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, kai ji taikoma ?sigyjant už Sąjungos teritorijos rib? ?steigt? ?moni? akcij? (gin?ijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalis). Šio sprendimo 4 straipsnyje, be kita ko, numatyta, kad Ispanijos Karalyst? turi išieškoti suteikt? pagalb?.

Procesas ir šali? reikalavimai

20 2011 m. liepos 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Banco Santander, SA* ir *Santusa Holding, SL*, pareiškim?, kuriuo jos pareišk? š? ieškin?.

21 Ieškov?s Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti gin?ijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dal? tiek, kiek jame gin?ijama schema kvalifikuojama kaip valstyb?s pagalba;

- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti gin?ijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dal? tiek, kiek jame konstatuojama, kad gin?ijama schema turi valstyb?s pagalbos element?, kai ji taikoma ?gyjant kontrol? suteikiant? akcij? paket?;
- nepatenkinus ši? reikalavim?, panaikinti gin?ijamo sprendimo 4 straipsn? tiek, kiek jame numatyta nurodym? susigr?žinti pagalb? taikyti sandoriams, sudarytiems iki gin?ijamo galutinio sprendimo paskelbimo Oficialiajame leidinyje;
- nepatenkinus ši? reikalavim?, panaikinti gin?ijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dal? ir, subsidiariai, šio sprendimo 4 straipsn? tiek, kiek jie susij? su sandoriais, sudarytais Jungtin?se Valstijose, Meksikoje ir Brazilijoje;
- priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas.

22 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškin?;
- priteisti iš ieškovi? bylin?jimosi išlaidas.

D?I teis?s

D?I reikalavimo panaikinti gin?ijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dal?

23 D?I reikalavim? panaikinti gin?ijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dal? ieškov?s skundžia gin?ijamame sprendime Komisijos pateikt? gin?ijamos schemos kvalifikavim? kaip valstyb?s pagalb?. Iš esm?s jos pateikia penkis pagrindus, kuriais grindžia šiuos reikalavimus: pirmasis yra susij?s su teis?s klaida, padaryta Komisijai taikant su atrankiniu pob?džiu susijusi? s?lyg?; antrasis susij?s su klaida nustatant referencin? pagrind?; tre?iasis yra pagr?stas tuo, kad priemon? n?ra atrankin?, nes ja daromas skirtumas yra nulemtas sistemos, kuriai ji priklauso, pob?džio arba struktūros; ketvirtasis yra pagr?stas tuo, kad gin?ijama priemone nesukuriamas joks pranašumas bendrov?ms, kurioms taikoma gin?ijama schema, ir penktasis pagr?stas tuo, kad, kalbant apie kriterijus, susijusius su atrankiniu pob?džiu ir su pranašumo buvimu, gin?ijamas sprendimas yra nemotyvuotas.

24 Pirmiausia reikia išnagrin?ti pirm?j? pagrind?.

25 Ieškov?s tvirtina, kad gin?ijama schema neturi atrankinio pob?džio, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, ir kad ji yra bendra priemon?, kuri? galima taikyti bet kokiai Ispanijoje apmokestinamai ?monei. Taigi, Komisija neteisingai taik? SESV 107 straipsnio 1 dalies nuostatas ir padar? išvad? d?I gin?ijamos priemon?s atrankinio pob?džio.

26 Ieškov?s taip pat nurodo, kad Komisija tur?jo ?rodyti, kad egzistuoja ?monė, kurioms taikoma gin?ijama priemon?, kategorija, ta?iau ji to nepadar?.

27 Komisija tvirtina, kad atrankinio pob?džio analiz?, kaip antai atlikta gin?ijamame sprendime, atitinka teism? praktik?, nes ji pradedama apsibr?žiant reikšming? referencin? pagrind? ir t?siama konstatuojant, kad yra gin?ijamos priemon?s sukurta išimtis.

28 Komisija taip pat remiasi esama analogija tarp pranašumo, suteikto eksportuojant kapital?, kaip tai yra gin?ijamos priemon?s atveju, ir pranašumo, suteikto eksportuojant prekes, d?I kurio jau buvo nuspr?sta, jog toks pranašumas yra atrankinio pob?džio priemon?.

29 Prieš remiantis šios bylos aplinkybėmis nagrinėjant aptariamo pagrindo pagrįstumą ir priminus, kad atrankinis pobūdis yra vienas iš kumuliatyvių kriterijų, kuriais remiantis galima kvalifikuoti priemonę kaip valstybės pagalbą, reikia patikslinti, kokios sąlygos turi būti tenkinamos, kad Komisija galėtų pagrįstai padaryti išvadą dėl priemonės atrankinio pobūdžio.

Kriterijai, kuriais remiantis pripažįstamas valstybės pagalbos buvimas

30 Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį:

„Išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinė ištekliai bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras ūmones arba tam tikrą prekybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro tokį valstybių narių tarpusavio prekybai.“

31 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, norint, kad priemonė būtų kvalifikuojama kaip valstybės pagalba, reikia vykdyti visas SESV 107 straipsnio 1 dalyje išvardytas sąlygas (žr. 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 74 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

32 Tam, kad nacionalinė priemonė būtų kvalifikuota kaip valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, turi būti tenkinamos šios sąlygos: valstybės lėšomis arba iš jos ištekliai vykdomas šios priemonės finansavimas, ūmonei suteiktas pranašumas, šios priemonės atrankinis pobūdis, jos poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai ir dėl jos atsirandantis konkurencijos iškreipimas (2006 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 ir C-41/05, Rink. p. I-5293, 28 punktas).

Analizės metodas, taikomas atrankiniam pobūdžiui mokesčių srityje

33 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, SESV 107 straipsnio 1 dalyje reikalaujama nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nacionalinė priemonė gali labiau palaikyti „tam tikras ūmones arba tam tikrą prekybą“ nei kitas, kurią pagal minėtos sistemos siekiamus tikslus faktinė ir teisinė padėtis yra panaši (žr. 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija / Komisija*, C-88/03, Rink. p. I-7115, 54 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką ir 2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė*, C-106/09 P ir C-107/09 P, Rink. p. I-11113, 75 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką; 2013 m. sausio 22 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Salzgitter / Komisija*, T-308/00 RENV, 116 punktą).

34 Referencinės sistemos, vadinamos „referenciniu pagrindu“, nustatymas yra ypač svarbus, kai tai susiję su mokesčių priemonėmis, nes pranašumo egzistavimas gali būti nustatytas tik jas palyginus su vadinamuoju prastu apmokestinimu (33 punkte minėto Sprendimo *Portugalija / Komisija* 56 punktas).

35 Siekiant vertinti nagrinėjamos priemonės atrankinį pobūdį, reikia išnagrinėti, ar pagal referencinį pagrindą minėta priemonė kai kurioms ūmonėms suteikia pranašumo, palyginti su kitomis, kurių faktinė ir teisinė padėtis yra panaši (33 punkte minėto Sprendimo *Portugalija / Komisija* 56 punktas).

36 Tačiau, nors taikant referencinį pagrindą toks panašios faktinės ir teisinės padėties skirtumas yra, pagal nusistovėjusią teismų praktiką valstybės pagalbos sąvoka neapima valstybės priemonių, išskiriančių ūmones ir todėl *a priori* taikomą atrankiniu būdu, kai šis skirtumas atsiranda dėl mokesčių sistemos, kuriai jos priklauso, pobūdžio ar struktūros (33 punkte minėto Sprendimo *Portugalija / Komisija*).

52 punktas).

37 Iš to, kas išdystyta, matyti, kad siekiant nustatyti, ar nacionalinė mokesčių priemonė yra „atrankinė“, pirmiausia reikia identifikuoti ir išnagrinėti bendrą arba „prastą“ mokesčių sistemą, taikomą atitinkamoje valstybėje narėje. Tuomet, atsižvelgiant į šią bendrą arba „prastą“ mokesčių sistemą, reikia įvertinti ir nustatyti, ar nagrinėjama mokesčių priemonė suteikiamas pranašumas gali būti atrankinio pobūdžio, taip pat parodyti, kad šia priemone nukrypstama nuo tokios bendros sistemos tiek, kiek pagal šią priemonę išskiriami kio subjektai, kurie, atsižvelgiant į šios valstybės narės mokesčių sistemos tikslą, yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje (2012 m. kovo 7 d. Bendrojo Teismo sprendimo *British Aggregates / Komisija*, T-210/02 RENV, 49 punktas). Prireikus vėliau reikia išnagrinėti, ar nagrinėjama valstybės narės rodys, kad šias priemones pateisina sistemos, kuriai jos priklauso, pobūdis ar struktūra (33 punkte minėto Sprendimo *Portugalija / Komisija* 53 punktas).

Būtinybą nustatyti žmonių, kurioms nagrinėjama priemone suteikiamas pranašumas, kategoriją

38 Kriterijus dėl priemonės atrankinio pobūdžio leidžia atskirti valstybės pagalbą nuo valstybinės narių taikomos bendrą mokesčių ar kio politikos priemonių (šiuo klausimu žr. 32 punkte minėto Sprendimo *Air Liquide Industries Belgium* 32 punktą).

39 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad priemonės atrankiniu pobūdžiu gali būti remiamasi, net jei jos taikymas neapsiriboja griežtai apibrėžtu veiklos sektoriumi.

40 Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad valstybės pagalba egzistuoja, kai priemonė „iš esmės susijusi su“ vienu veiklos sektoriumi ar net kai ji susijusi su keliais veiklos sektoriais (1990 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *COFAZ / Komisija*, C-169/84, Rink. p. I-3083, 22 ir 23 punktai ir 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *GEMO*, C-126/01, Rink. p. I-13769, 37–39 punktai).

41 Teisingumo Teismas taip pat pripažino, kad priemonė, taikoma materialiojo turtą gaminantiems žmonėms, yra atrankinė (2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, Rink. p. I-8365, 40 punktas).

42 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad priemonė, skirta tik žmonėms, steigdoms apibrėžtame geografiniame sektoriuje, praranda bendros mokesčių ar kio politikos priemonės pobūdį (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 23 punktą).

43 Bendrasis Teismas net ir ribotą laikotarpį taikomą priemonę kvalifikavo kaip atrankinę. Be to, jis nusprendė, kad priemonė, kuri dėl žmonių palikto labai trumpo laikotarpio atlikti veiksmus, kad vykdytų sąlygas ją pasinaudoti, yra prieinama tik žmonėms, kurios jau žmogiški veiksmai, žmonėms, kurios yra bent jau numatytos tai padaryti, ar toms, kurios yra pasirengusios imtis tokios iniciatyvos per labai trumpą laiką, yra atrankinio pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 4 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Italija / Komisija*, T-211/05, Rink. p. II-2777, 120 ir 121 punktus).

44 Jeigu pagalbos gavėjų kategorija yra ypatingai didelė arba įvairi, kartais šios kategorijos apibrėžimas nustatant, ar nagrinėjama priemonė yra atrankinė, yra ne toks reikšmingas nei žmonių, kurioms netaikoma priemonė, apibrėžimas (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo sprendimo *CETM / Komisija*, T-55/99, Rink. p. II-3207, 39, 40 ir 47 punktus).

45 Iš šio sprendimo 31–44 punktuose minėtos teismų praktikos matyti, kad žmonėms, kurios

vienintel?s palaikomos nagrin?jama priemone, kategorijos nustatymas yra b?tina valstyb?s pagalbos egzistavimo pripa?inimo s?lyga.

46 Toks atrankinio pob?džio s?vokos ai?kinimas atitinka SESV 107 straipsnio 1 dalies tekst?, kuriame numatyta, kad turi b?ti palaikomos „tam tikr[o]s ?mon[?]s arba tam tikr? prek? gamyb[a]“.

47 Be to, kaip pa?ym?ta 33 ir 37 punktuose, Teisingumo Teismas, nurodydamas tuose punktuose apra?ytus analiz?s metodus, primena, jog SESV 107 straipsnio 1 dalyje reikalaujama nustatyti, ar pagal konkre?i? teisin? sistem? nacionalin? priemon? gali labiau palaikyti „tam tikras ?mones ar prekes“ nei kitas, kuri? faktin? ir teisin? pad?tis, atsi?velgiant ? tos sistemos siekiam? tiksl?, yra panaši (33 punkte min?to Sprendimo *Portugalija / Komisija* 54 punktas).

48 Taigi, kai nagrin?jama priemon?, nors ji ir nukrypsta nuo bendros arba „?prastos“ mokes?i? sistemos, yra potencialiai prieinama visoms ?mon?ms, negalima lyginti, atsi?velgiant ? bendros arba „?prastos“ sistemos tiksl?, ?moni?, kurios gali pasinaudoti priemone, ir ?moni?, kurios negali ja pasinaudoti, teisin?s ir faktin?s pad?ties.

49 I? to, kas i?d?styta, darytina i?vada, jog tam, kad b?t? tenkinama atrankinio pob?džio s?lyga, bet koki? atveju turi b?ti nustatyta ?moni?, kurias vienintele? palaiko nagrin?jama priemon?, kategorija ir ?io sprendimo 48 punkte nurodytu atveju atrankinis pob?dis negali b?ti nustatytas vien konstatavus, kad buvo nukrypta nuo bendros arba „?prastos“ mokes?i? sistemos.

50 Be to, b?tent Komisija turi pateikti ?rodym?, kad d?l priemon?s diferencijuojamos ?mon?s, kuri?, atsi?velgiant ? tos priemon?s tiksl?, faktin? ar teisin? pad?tis yra panaši (2011 m. rugs?jo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C?279/08 P, Rink. p. I?7671, 62 punktas).

51 50 punkte min?to Sprendimo *Komisija / Nyderlandai* 63 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad gin?ijamame sprendime Komisija pakankamai ?rod?, jog tik ?moni?, kurios priklauso specialiai dideli? pramon?s ?moni?, kurios aktyviai prekiauja valstyb?se nar?se, grupei buvo suteiktas prana?umas, neprieinamas kitoms ?mon?ms. Taigi byloje, kurioje buvo priimtas ?is sprendimas, Komisija ?rod?, kad nagrin?jama priemon? buvo atrankiniu b?du taikoma tam tikroms ?mon?ms arba tam tikr? prek? gamybai.

52 Be to, 33 punkte min?to Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst?* 96 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad gin?ijamame sprendime Komisija pakankamai teisi?škai ?rod?, jog „offshore“ bendrov?s naudojasi atrankiniu prana?umu.

53 Taigi, nagrin?jam? atveju reikia ?vertinti, ar remiantis ?vairiais motyvais, kuriais Komisija vadovavosi gin?ijamame sprendime siekdama nustatyti gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d? ir kuriuos ji pakartojo per proces? teisme, galima nustatyti ?ios priemon?s atrankin? pob?d?.

54 Pirma, gin?ijamame sprendime Komisija, siekdama nustatyti gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d?, i? esm?s r?m?si tuo, kad nukrypta nuo referencinio pagrindo. I? ties?, ji nurod?, kad referencinis pagrindas, kuriuo ji r?m?si vertindama gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d?, yra „bendra Ispanijos pelno mokes?io sistema ir, dar tiksliau, perviršin?s vert?s apmokestinimo tvarkos taisykl?mis, ?trauktomis ? Ispanijos mokes?i? sistem?“ (gin?ijamo sprendimo 118 konstatuojamoji dalis). Ji „[pirmiausia] ir papildomai“ man?, kad gin?ijama priemon? yra Ispanijos apskaitos sistemos i?imtis (gin?ijamo sprendimo 121 konstatuojamoji dalis). Be to, ji pa?ym?jo, kad gin?ijama priemone buvo nustatytas skirtingas Ispanijoje apmokestinam? ?moni?, kurios ?sigyja u?sienio bendrovi? akcij?, apmokestinimas, palyginti su Ispanijoje apmokestinam? ?moni?, kurios ?sigyja Ispanijos bendrovi? akcij?, apmokestinimu, nors ?i? dviej? kategorij? ?moni? pad?tis yra panaši (gin?ijamo sprendimo 122 ir 136 konstatuojamosios dalys). Remdamasi tokiu

skirtingu apmokestinimu, Komisija priėjo prie išvados, kad ginijama priemonė yra „nukrypimas nuo atskaitos sistemos“ (ginijamo sprendimo 125 konstatuojamoji dalis).

55 Taigi, ginijamame sprendime Komisija taikė šio sprendimo 33–37 punktuose aprašytą analizės metodą.

56 Kaip teisingai nurodo ieškovas, nagrinjamu atveju taikant šio sprendimo 33–37 punktuose aprašytą analizės metodą negalima konstatuoti ginijamos priemonės atrankinio pobūdžio. Iš tiesų, net manant, kad rodyta, jog egzistuoja nukrypimas nuo Komisijos apibrėžto referencinio pagrindo arba jo išimtis, vien to nepakanka norint nustatyti, kad ginijama priemonė palaikomos „tam tikros žmonės arba tam tikrų prekių gamyba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes ši priemonė yra *a priori* prieinama visoms žmonėms.

57 Iš tiesų pirmiausia reikia pažymėti, kad ginijama priemonė taikoma visokiam bent 5 % užsienio bendrovių akcijų sigijimui ir šios akcijos išlaikomos nepertraukiamą vieną metų laikotarpį. Taigi, ji nėra susijusi su jokia konkrečių žmonių kategorija arba konkrečių prekių gamyba, tačiau yra susijusi su ekonominių operacijų kategorija.

58 Tiesa, tam tikrais atvejais žmonės gali faktiškai nepatekti į priemonės, kuri vis dėlto yra bendra priemonė, taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 1969 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Prancūzija*, 6/69 ir 11/69, Rink. p. 523, 20 ir 21 punktus ir 33 punkte minėto Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė* 101 ir 107 punktus).

59 Nagrinjamu atveju siekdama pasinaudoti ginijama priemonė žmonė turi sigyti užsienio bendrovės akcijų (ginijamo sprendimo 26 ir 32 konstatuojamosios dalys).

60 Pažymėtina, kad šia visiškai finansine operacija nereikalaujama *a priori* iš žmonių pakeisti savo veiklą, todėl iš esmės reiškia tik žmonių ribotą atsakomybę, susijusią su investicijos dydžiu.

61 Šiuo klausimu primintina, kad priemonė, kurios taikymas nepriklauso nuo žmonių veiklos pobūdžio, nėra *a priori* atrankinė (šiuo klausimu žr. 41 punkte minėto Sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* 36 punktą).

62 Be to, ginijama priemonė nenustatyta jokia minimali suma, kuri atitiktų šio sprendimo 57 punkte minėto 5 % akcijų paketo minimalią ribą, ir taip galimybę pasinaudoti ja suteikiama ne tik žmonėms, turintiems pakankamai finansinių išteklių, kitaip, nei buvo priemonės, nagrinėtos byloje, kurioje buvo priimtas 2009 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Diputación Foral de Álava ir kt. / Komisija* (T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, Rink. p. II-3029, 161 ir 162 punktai), atveju.

63 Galiausiai ginijama priemonė numatyta, kad mokesčio lengvata suteikiama remiantis sąlyga, susijusia su konkretaus ekonominio turto, t. y. užsienio bendrovių akcijų, sigijimu.

64 Taigi 42 punkte minėto Sprendimo *Vokietija / Komisija* 22 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad mokesčio lengvata, kuria naudojasi mokesčių mokėtojai, kurie pardavė tam tikrą ekonominį turtą ir galėjo gauti pelno iš kapitalo bendrovių, kurių buveinė yra tam tikruose regionuose, akcijų sigijimo, suteikia šiems mokesčių mokėtojams pranašumą, kuris kaip bendra priemonė, taikoma visiems tokio subjektams, nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal taikytinas Sutarties nuostatas.

65 Taigi, ginijama priemonė nėra neleidžiama *a priori* kokiai nors žmonių kategorijai pasinaudoti ja.

66 Todėl net jei ginijama priemonė būtų nukrypimas nuo Komisijos apibrėžto referencinio

pagrindo, vien tai bet kokių atvejų nėra pagrindas teigti, jog ginijama priemonė palaikomos „tam tikros žmonių arba tam tikrų prekių gamyba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

67 Antra, Komisija nurodė, kad ginijama „priemonė yra atrankioji, nes ji yra taikoma tik tam tikroms bendrovėms, kurios atlieka tam tikras investicijas užsienyje, grupoms“ (ginijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis). Ji teigė, kad priemonė, kuria gali pasinaudoti tik žmonės, atitinkančios jos taikymo sąlygas, yra „teisiškai“ atrankinė, todėl nereikia įsitikinti, ar poveikio požiriu ji negali suteikti pranašumo tam tikroms žmonėms arba tam tikrų prekių gamybai.

68 Tačiau remiantis šiuo kitu ginijamo sprendimo motyvu taip pat negalima nustatyti ginijamos priemonės atrankinio pobūdžio.

69 Iš tiesų, pagal nusistovėjusį teismo praktiką SESV 107 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad valstybės įsikišimas skiriamas pagal poveikį (1974 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija / Komisija*, 173/73, Rink. p. 709, 27 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-159/01, Rink. p. I-4461, 51 punktą). Taigi remiantis nagrinėjamos priemonės poveikiu reikia įvertinti, ar ši priemonė yra valstybės pagalba, visų pirma dėl to, kad ji yra atrankinė (šiuo klausimu žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė* 87 ir 88 punktus).

70 Be to, 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *3M Italia* (C-417/10) 42 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad tai, jog tik šioje byloje nagrinėjamos priemonės taikymo sąlygas tenkinantys mokesčiai mokytojai gali pasinaudoti šia priemone, savaime negali jai suteikti atrankinio pobūdžio.

71 Galiausiai, 33 punkte minėto Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė* 103, 104 ir 107 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad vien bet koks skirtingas apmokestinimas nereiškia valstybės pagalbos egzistavimo, o norint kvalifikuoti skirtingą apmokestinimą kaip valstybės pagalbą, reikia, kad būtų galima nustatyti konkrečią žmonių, kuri gali būti išskirta dėl specifinių savybių, kategoriją.

72 Taigi, remiantis Komisijos siūlomų požiriu, priešingai, nei tvirtinta šio sprendimo 71 punkte minėtoje teismo praktikoje, būtų galima konstatuoti visų mokesčių priemonių, kuriomis galima pasinaudoti, jei tenkinamos tam tikros sąlygos, atrankinio pobūdžio, nors žmonėms gavėjams nesieja jokia ypatinga savybė, kad jas būtų galima atskirti nuo kitų žmonių, išskyrus tai, jog jos gali atitikti priemonės taikymo sąlygas.

73 Trečia, ginijamo sprendimo 154 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, jog ji „mano, kad ir šiuo atveju ginijama priemonė yra siekiama sudaryti palankesnes sąlygas kapitalo eksportui iš Ispanijos, siekiant sustiprinti Ispanijos bendrovėms padėtį užsienyje ir taip padidinti schemos gavėjų konkurencingumą“.

74 Šiuo klausimu primintina, kad valstybės priemonė, kuria naudojasi visos be išimties nacionalinėje teritorijoje steigtos žmonės, negali būti valstybės pagalba remiantis atrankinio pobūdžio kriterijumi (41 punkte minėto Sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* 35 punktą).

75 Taigi, nors vertinant SESV 107 straipsnio 1 dalyje tvirtintą sąlygą, susijusią su ūkine valstybių narių tarpusavio prekyba, reikia išnagrinėti, ar valstybės narės žmonės arba prekių gamybai suteikiamas pranašumas, palyginti su kitų valstybių žmonėmis arba prekių gamyba, šio straipsnio toje pačioje dalyje nustatyta atrankinio pobūdžio sąlyga gali būti vertinama tik vienos valstybės narės lygiu ir analizuojamas tik šios valstybės narės žmonėms arba prekių gamybos skirtingas vertinimas (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Komisija*).

, C-73/03, neskelbiamo Rinkinyje, 28 punkt?).

76 Todėl tai, kad priemonė palaikomos valstybėje narėje apmokestinamos žmonės, palyginti su kitose valstybėse narėse apmokestinamomis žmonėmis, būtent dėl to, jog ji valstybėje narėje steigtoms žmonėms leidžia lengviau sigyti užsienyje steigtoje moni akcij, neturi jokios tokos atrankinio pobūdžio kriterijaus analizei.

77 Iš ties, 58 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Prancūzija* 20 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, jog pranašumas, suteiktas „tik eksportuojamiems nacionaliniams produktams siekiant pagalbti jiems nukonkuruoti kitose valstybėse narėse šio valstybių produktus“, yra valstybės pagalba. Tačiau ši nuoroda kitų valstybių produktus buvo susijusi su slyga dėl tokos konkurencijai ir tarpusavio prekybai.

78 Toks 58 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Prancūzija* aiškinimas patvirtinamas 1988 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Graikija / Komisija* (57/86, Rink. p. 2855) 8 punktu, kuriame nagrinėjant priemonės atrankinį pobūdį neanalizuojamas skirtumas tarp nacionalinių ir kitų valstybių narių produktų. Be to, 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Komisija* (C-501/00, Rink. p. I-6717) 120 punkte nagrinėjant priemonės atrankinį pobūdį neatsižvelgiama į skirtumą tarp nacionalinių ir kitų valstybių narių produktų.

79 Iš šios teismo praktikos matyti, kad priemonės atrankinio pobūdžio konstatavimas yra pagrįstas skirtingu moni kategorijų vertinimu, išplaukiančiu iš tos pačios valstybės narės teisės aktų, o ne vienos valstybės narės moni skirtingu vertinimu, palyginti su kitų valstybių narių žmonėmis.

80 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad remiantis šio sprendimo 73 punkte minėtu ginijamo sprendimo 154 konstatuojamojoje dalyje nurodytu kapitalo eksporto ir prekių eksporto ryšiu galima (preziumuojant, jog tai yra rodyta) tik nustatyti neginijamą aplinkybę, susijusią su taks konkurencijai ir tarpusavio prekybai, o ne susijusią su ginijamos priemonės atrankiniu pobūdžiu, kuris turi būti vertintas nacionaliniu lygiu.

81 Ketvirta, iš teismų precedentų, kuriais remiasi Komisija, negalima daryti išvados, kad Sąjungos teismai jau pripažino, jog mokesi priemonė turi būti kvalifikuojama kaip atrankinė nerodžius, kad ta priemonė palaikoma konkrečios kategorijos žmonės arba prekės, palyginti su kitomis žmonėmis arba kitų prekių gamyba.

82 Taigi, Teisingumo Teismas nusprendė, kad preferencinės eksporto nuolaidos, valstybės suteikiamos tik eksportuojamiems nacionaliniams produktams siekiant padėti jiems nukonkuruoti kitose valstybėse narėse jį produktus, yra pagalba (58 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Prancūzija* 20 punktas), o palėkanę gręžinimas už eksporto kreditą (78 punkte minėto Sprendimo *Graikija / Komisija* 8 punktas) ir atskaitymas nuo mokesi, kuriuo gali pasinaudoti tik vienos kategorijos žmonės, t. y. tos, kurios užsiima eksportu ir vykdo tam tikras ginijamose priemonėse nurodytas investicijas (78 punkte minėto 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija* 120 punktas), atitinka atrankinio pobūdžio slygą.

83 Šio sprendimo 82 punkte minėtuose trijuose sprendimuose moni pagalbos gavėjų kategorij, dėl kurios buvo galima prieiti prie išvados dėl nagrinėjamos priemonės atrankinio pobūdžio, sudarę eksportuojančios žmonės.

84 Taigi, manytina, kad eksportuojančią moni kategoriją, net jei ji, kaip ir gamyba užsiimančią moni kategoriją, yra labai plati (žr. šio sprendimo 41 punktą), apima žmones, kurios gali būti išskirtos dėl bendrų savybių, susijusių su jų eksporto veikla.

85 Taigi, remiantis šio sprendimo 82 punkte minėta teismo praktika, susijusia su eksporto veikla užsiimančiomis įmonėmis, negalima daryti išvados, kad Sąjungos teismai pripažino, jog mokesčių priemonė turi būti kvalifikuojama kaip atrankinė nenustačius konkrečių įmonių arba prekių gamybos kategorijos, kuri gali būti išskirta dėl specifinių savybių.

86 Šios analizės nepaneigia ir Komisijos argumentas, kad byloje, kurioje buvo priimtas 78 punkte minėtas 2004 m. liepos 15 d. Sprendimas *Ispanija / Komisija*, nagrinėta mokesčių lengvata buvo susijusi visų pirma su užsienio bendrovių akcijų išpirkimu. Iš tiesų tam, kad įmonės galėtų pasinaudoti nagrinėjama lengvata, jos turėjo įsigyti bendrovių, tiesiogiai susijusių su prekių ar paslaugų eksporto veikla, akcijų. Be to, šioje byloje Teisingumo Teismo kaip atrankinė kvalifikuota priemonės taikymo sritis neapsiribojo vien tokiu akcijų įsigijimu, bet apėmė ir kitų eksporto veiklų: padalinų arba nuolatinių buveinių steigimą užsienyje, tiesiogiai su prekių ar paslaugų eksporto veikla susijusių filialų kūrimą ir reklamos išlaidas už produkto pateikimą rinkai, užsienio rinkų atidarymą ir tyrimą bei dalyvavimą mugėse, parodose ir kitokiuose panašiuose renginiuose. Todėl byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, nagrinėta lengvata, kitaip nei *a priori* šioje byloje, buvo skirta tik tam tikroms įmonėms, užsiimančioms eksporto veikla.

87 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija motyvais, kuriais ji rėmėsi, neįrodė, jog ginijama priemonė buvo atrankinė.

88 Taigi, manydama, kad ginijama priemonė yra atrankinė, Komisija neteisingai taikė SESV 107 straipsnio 1 dalies nuostatas.

89 Todėl išnagrinėtas pagrindas yra pagrįstas. Vadinasi, ginijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalis turi būti panaikinta nesant būtinybės nagrinėti kitus ieškovių pagrindinius reikalavimus pagrindžiančius pagrindus.

Dėl reikalavimų, susijusių su ginijamo sprendimo 4 straipsnio panaikinimu

90 Ieškovių reikalavimai, konkrečiai susiję su ginijamo sprendimo 4 straipsniu, yra pagrįsti ginijamame sprendime numatyta pereinamojo laikotarpio tvarkos, skirtos nagrinėjamai pagalbai susigrąžinti, kritika. Konkrečiai kalbant, ieškovų ginija datą, kuri naudojama kaip referencinė data nustatyti pagalbą, kuri gali būti susigrąžinama. Taigi „papildomais“ reikalavimais dėl šio straipsnio ieškovų siekia, kad būtų apribotos galimybės susigrąžinti joms suteiktą pagalbą, jei galimybės susigrąžinti šią pagalbą nebūtų iš viso panaikinta remiantis į pagrindinius reikalavimus. Taigi, pagrindiniai ieškovių reikalavimai turi būti suprantami taip, kad jais siekiama panaikinti bet kokių galimybės susigrąžinti pagalbą ir bet kokių atvejų siekiama, kad būtų panaikintas ginijamo sprendimo 4 straipsnis.

91 Be to, labai formalus požiūris būtų manyti, jog ieškovų savo pagrindiniais reikalavimais nesiekia, kad būtų panaikintas ginijamo sprendimo 4 straipsnis, kuris yra teisinis pagalbos susigrąžinimo pagrindas, nors ir ieškovių ieškinys dėl šio sprendimo yra priimtinas, tik jei kyla pavojus, kad iš jų pagalba bus susigrąžinta (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, Rink. p. I-4727, 56 punktas).

92 Todėl manytina, kad, nors ieškovų pateikia reikalavimus dėl ginijamo sprendimo 4 straipsnio, kuris susijęs su pagalbos susigrąžinimu, panaikinimo tik kaip „papildomus“, jos tikrai siekia kaip pagrindinio reikalavimo, kad būtų panaikinta ši nuostata, kuri yra teisinis jų gautos pagalbos grąžinimo pagrindas.

93 Taigi, kadangi pirmiau nagrinėtas pagrindas, susijęs su ginijamos priemonės atrankinio

pobūdžio nebuvimu, yra pagrįstas, turi būti panaikinta ne tik ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalis, kurioje pripažįstamas pagalbos egzistavimas, bet ir šio sprendimo 4 straipsnis, kuriame numatyta susigrąžinti šių pagalbų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

94 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovių pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2011 m. sausio 12 d. Sprendimo 2011/282/ES dėl Ispanijos įgyvendintos finansinių prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais siegiant užsienio bendrovių akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį.**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Forwood

Bieliūnas

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2014 m. lapkričio 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

* Proceso kalba: ispanų.